

ja, det bør også være normen, men man kan sige, at det vel allerede nu er normen. Justitsministeren var inde på, at vi er oppe på 30 dage, så det er gennemført allerede på det område. Men i det øjeblik, vi har fundet ud af, hvad det rigtige er, og hvornår vi kan sikre både soen og smågrisene den bedste velfærd, så gør vi det, men vi har endnu ikke løsningen på, hvordan vi skal gøre det. For lukker vi soen for tidligt løs, måske allerede fra fødslen, så er der for mange smågrise, der går til ved det. Og holder vi soen for længe i boks, skader vi den måske med hensyn til liggesår. Så det er ikke så entydigt, som man gerne måske vil gøre det til.

En uvildig dyrlæge, det er ikke rigtigt. Det må være rådgivningstjenesten, som ved, hvordan stalde er bygget, og andre i fællesskab, der tager den afgørelse. De har den rigtige indgang til det og ved, hvad der er det rigtige at gøre her.

Endelig kan man sige til punkt 8 om, at søerne skal være frie hele tiden, at det ville vi da gerne, hvis vi vidste, hvilke redskaber der gør, at vi får den bedste dyrevelfærd. Men det ved vi jo ikke i øjeblikket. Ønsker vi, at flere smågrise skal dø, eller ønsker vi det bedste for soen? Vi ønsker det bedste for dem begge to, og vi mener, vi skal vente på de resultater.

Grovfoder, det er ikke korrekt. Det må være rigtigt, at halm har vist sig at give den bedste mæthedsfølelse. I øjeblikket blander man jo foderet, blander roepiller, blander havre og andre ting i for ligesom at forsinke passagen igennem fordøjelsessystemet og for at få et mere tungt fordøjeligt foder, som sinker og giver en øget mæthedsfølelse.

Gødningssystemer skal kunne håndtere halm og andre materialer: Ja, men det tager jo tid, og vi har ikke fundet det rigtige endnu. Alle stalde eller mange stalde skal bygges om. Her er måske også et miljøproblem. Det giver mere ammoniakfordampning. Skal vi lette på det? Det tror jeg ikke vi skal.

Og endelig det tiende punkt, hvis jeg skal holde mig inden for taletiden, det er om sygestier til syge og tilskadekomne dyr. Hvorfor kun til besætninger over 300? Nej, det er forkert. Hvorfor skal de søer, der er i mindre besætninger, have det bedre? Det er da bedst, at de bliver i de samme staldafsnit som de øvrige søer, da der så dan set ikke er særlig mange infektionssygdomme hos søer, for så er opsynet jo mere optimalt. Den stald, der ligger for sig selv, kommer man ikke i nær så mange gange, som man kommer i den stald, der er sammen med de øvrige. Og det

vil sige, at hver gang man går i den normale farestald, så kigger man også til de syge grise, det vil da være naturligt. Det vil ikke være naturligt, at de har et staldafsnit for sig selv.

Alt i alt vil vi afslutningsvis gerne gennemføre alle disse tiltag her, endda flere, men vi mener, at vi ikke skal forcere. Vi skal have det videnskabelige grundlag for det. Det vil sige, at forsøgsresultater skal vise det, det er ikke os, der skal have en formodning om det herinde. Og når det er belyst, så er vi i samme takt som justitsministeren parat til at gennemføre de tiltag, der skal til.

Men vi må i den nuværende form og med den hastighed, man har, uden at resultaterne tilsiger det, afvise beslutningsforslaget i den her udformning.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er en række spørgsmål. Først hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Jens Kirk er inde på, at der er en række brodne kar inden for landbruget. Uanset om det er transport af dyr, eller det er produktion, så er der altså åbenbart i landbruget en række producenter, som lader hånt om dyrevelfærden. Det kan jo kun være for ussel mammons skyld, altså simpelt hen for at optimere produktionen, eller hvad man kalder det, for at stoppe flere grise ind i lastbilen, eller hvordan det nu er, stuve flere sammen, så man måske kan få en større drift på kort sigt, men så får man efterfølgende nogle andre dyrevelfærdsproblemer, fordi der trods alt er grænser for, hvor meget man kan presse produktionen og presse dyrene til at yde noget mere.

Kl. 18.45

Derfor ville jeg godt i forbindelse med det der med producentansvar, som hr. Jens Kirk omtaler, spørge: Hvordan skal det helt konkret udformes? Skal det være et objektivt ansvar, således at det altid er producenten, der må sørge for det, når grisene ryger til slagteriet eller til en anden producent? Hvem har ansvaret helt overordnet?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Bjarne Laustsen vil jeg gerne sige her, at hvis vi snakker transporter, så er det helt klart bondemanden, der selvfølgelig skal have sine sundhedsdokumenter i orden, både med antal